

Sin ella / Bi Roya / Without Her

Direcció: Arian Vazirdaftari

País: Iran (2022)

Guió Arian Vazirdaftari **Música** Bamdad Afshar **Fotografia** Alireza Barazandeh **Interpretació** Arian Vazirdaftari... **Durada** 110 min **Gènere** Drama, intriga **Llengües** Persa i danès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

La Roya es disposa a emigrar de l'Iran, quan coneix una noia que sembla haver perdut la memòria. La Roya li proporciona una llar i li presenta la seva família i amics sense saber que aquesta dona ha vingut a substituir-la. (FilmAffinity)

Crítica

Vides inesperades

El cinema iranià mira més enllà de les temàtiques socials. Entre els seus joves cineastes s'adverteix un desig d'explorar altres gèneres, com el cas d'aquesta òpera prima escrita i dirigida per **Arian Vazirdaftari**. Sense defugir la situació del país, crea una intriga angoixant al voltant de la protagonista i porta el desassossec a l'espectador a mesura que avança el metratge. L'inici no sembla alterar-se. Coneixem la **Roya -Tannaz Tabatabaei-** i el seu marit **Babak -Saber Abar-**. Conformen una parella feliç, sense problemes econòmics i que es prepara per anar-se'n a Dinamarca.

Tenen els visats, però falta el passaport de la Roya, suspès perquè no vol delatar un amic que ha pogut cometre un presumpte desfalco. Una nit de pluja impenitent es troba amb una desconeguda a la porta de casa seva. És una noia que es desmaia davant dels seus ulls i que no recorda res del seu passat. Aparentment, no existeix i li posa el nom de **Ziba -Shadi Karamroudi-**. L'acull i la presenta a la família i als amics poc abans de sotmetre's a una operació ocular. A partir d'aquí tot s'accelera i creix la incertesa.

L'intercanvi

Durant la seva estada a l'hospital a causa d'un mareig de resultes de la intervenció, la Roya comença a dubtar. Observa i sent coses que la posen en alerta, però ja és massa tard. La Ziba ha arribat per substituir-la. Es vesteix com ella i es comporta de la mateixa manera. Obté el passaport i està disposada a anar-se'n amb el Babak. És més, ni la família ni els amics de la protagonista no la reconeixen. Ara és ella la que no existeix i ni tan sols figura als registres policials. S'enfronta a una nova vida, amb una altra família en un relat que deixa el final obert.

Vazirdaftari planteja si realment sabem qui som, com si la identitat de cadascú depengués del seu propi entorn. El ritme s'accelera a mesura que s'arriba al clímax, però no limita les trampes que esquitxen una narració que tracta els diferents escenaris amb un tractament de color que els identifica. Busca un plantejament femení més que feminista amb una posada en escena i un desenvolupament que remet als dobles habituals en Brian de Palma. El discurs deixa contrasentits que la mateixa intriga i el treball dels actors intenten dissimular.